

wälja sedda maad ja Jeriko linna ärrawatama ja sedda läbbi katsuma need läksid ka Josua käskmiste peäle / ja said Jeriko linna ühhe naese kotta Raab nimmi / kes käl enne olli hoer olnud, ogga nüüd epel nud mitte, sest ta wotnis usklikko süddamega need sammad mehhed wasto / et ta teadis, et Jummal piddi sedda maad ja sedda linna Israeli rahwa kätte andma. Kui need mehhed senna linna ollid sanud / anti sedda nikohhe kunningale teada / et Israeli rahwa seast olli mehhi läkkitud / kes sedda maad piddid ärrawatama ja läbbi katsuma. Raab hakkas siis käl mõtlema, et Kunningas neid piddi käskma ülesotsida / sepärrast satis temma need mehhed kõrtwale / ja pettis neid ärra kättukse peäle / mis ni lamw tassane olli, et innime käl wois seista peäl. Senna kättukse lae peäle panni siis sesamma usklik naeste rahwas Raab need mehhed warjule linna warte alla

alla / et Kunningas ei piddand mitte neid käre sama. Kui siis selle linna Kunningas Raabi jure läkkuas / et ta need mehhed piddi wälja saatma, kes ta jure ollid tul nud, et nemmad saaksid ogga sedda linna ja maad ärra wadata : siis ütles temma kunninga Käskude wasto : Käl need meh hed, mis teie rägite / on mo jure sanud, ogga mis minna teadsin, kust nemmad tullid ehk kuhho nemmad läksid. Seta ma Raab räkis sedda wist kunninga rahwa wasto, mis ei olnud seddarwisi kui õig us olli, ja innimesse lapsed ehk woissid sedda asja walleks hüda. Agga se olli Jummal ta / kes sedda sedda wisi panni räkima, sest õige usk oli temma sees / ja selle waljusse ja jähutamisse järtele räk is ta sedda / Jummal tahtmist wõda piddi ta sedda teggema ; sepärrast sai ta sedda au / et meie Jumisteggia tem ma suggn wõssast pärrast sündis / ja et

teda